

ספר יוסיפון

הוא הספר הנכבד חברו איש' אלהים גבור חיל
ומשוה מלחמה כהן לאל עליון הנקרא בשם

יוסף בן גוריון הבהן

ונחלק לששה מחמרים או ספרים ובהם השעים ושבעה פרקים
מלא השכל ושנתי השם יתברך גדול עוזו ונפלאותיו אשר עשה
אם אנוסינו בכל דור ודור . אין ערוך לשיטתו ספריו
תגל לב כל קוראו .

בדפוס והוצאת . הנגידה האלימנה
מנהלמה ה' אשת המנדר' יעקב ז"ל הערשענהארץ
ור' שלמה שמעון ז"ל שפריוזבערנער.

לזבלין

שנת תרפ"ז לפ"ק

sefer
josifun

Druk. N. Herszenhorn i Sz. Sz. Strazberger
Lublin 1927

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

תקדמה

אמר יום בן לאדוני החכם השלם היר דודן יידיא דל

צ"ב' ראה ק רוח טרואות והמון תלאות שואות ומשואות מלאו את גלות עמי בירושלים אשר
 בספרד בגירות המד והנמחר אשר גורם ונפרד בארץ גלותו מגוי אל גוי מממלכה אל
 ממלכה. בשלף קלף ובחמה שפוכה. ובגוים ההם לא הרגיעו. שמה הבלתם אם החמורות
 ות' להם זעם ועברה צרה כמזכירם. ושמה הרגיעה לילית סאון סאון ברעש וקול שחדים
 על היהודים המרודים החדים לשוד כי יבוא. גם שם לא הונח להם ליראת רעמם ופחדם
 יום איד ופיד והגות לבם אימה ומהומה בקרבם. ש'ד ושבר יום ליום הביעו. ובגולה שנתם
 אם לא הרגיעו. והתחלת האיתה בחבלים לא זכרה עניה ומרודה אשר בימי קדם. וימי
 האלה והמגערת בפול כבודה והודה ביד לך גם לבי עדים והפארתם כי צרה היחה משכח
 מברחה. ואין איש שם על לב לאמר מי ילד לי את אלה. ואופן השתלשלות תלחותיו מבטן
 מי ילאו אשר העדר הידיעה בזה היוק גדול לבני הגלות אשר חזי שדי היו עמם הנמיות
 מנשפוחים אמונות נכריות ילדי הזמן ומסיבותיו. ובפרט אנתחו היינו מסולסלים בכל עת נלמד
 משגן גדול להשגן עליו כי היו הצרות רבות והכפופות. והספר הזה מרפא באופן מה אל
 האלה הזה. בהדעת מה שמלא את אבותינו והנה' אלה אשר נעשו אחם כל ימי היוחס בעבודת
 הצורא ואחרי סודם ספר חמו כי עוותתו ספר אלה. ואני בתוך הגולה הייתי מחזכום ברמי
 בהמורות אשר מלאו את עמי ולאוני נשאתי רוחי ונפשי אוחה לסיוח בעוזרי הדפסת הספר
 הזה כי היא אשר הערם מקום האלה בית יהודה ואשר העלה על ספר את כל המולאות אוחם
 אשר זה ספי הבחינה האמנה וההשקפה הצרופה תועלת עולם לבני הגולה כאשר נספר
 בעז"ה. ולהיות מן המחויב בכל ספר לדעת בו ענינים חקקים הראשונים בעם ברזל ועופרת.
 ויהי הסבור הזה המפורר יקר מאוד. אמרתי ללבי להקדים אליו מה שאוכל הקיסיה
 במיעוט הפניות ויתר הפרדות אשר סבבו את בני עמי :

ואמנם שם הם' היה הוא יוסיפין והוא כשם מחברו כי שם המחבר הוא יוסף בן גוריון
 נכהן וקראתם על שמו. ולמען היות מגדר גדולים להקטין שמש בחלוף בני נבל
 גם בני בלי שם. הסכים להיכיר שמים אותיות על שמו והם היו"ד והטו"ן כי שניהם מלאו
 פמכת הקדוש יורו על ההקבנה את היו"ד במלת האמינות אח"ך כי היו"ד נחוסף בו להורות
 על הכוונה הנזכרת. והיה מדרכו להכתב האמון מבלי יו"ד. ואת הטו"ן כאשר מלאו במלת
 אשון בזה עין אשר מקור מחצבה מלת איש והוראתה עם הטו"ן על האיש הקטן המוריד בעין
 ולהיות האיש הזה גדול המעלה והחמידת. הסכים להקטין את שמו בשני אותי ההקבנה
 המשמשים בכת"ב. והסכתו בזה היחה כאשר נמשח למשוח מלחמה על עם ה' וזה
 לאות על ענותותו כי לא גבה לבו בהתנאות המדומה והרוממות החולף. והפליא לנשות
 בכנותו הם' הזה על שמו כי ימשכו ממנו העליות. כהמשך שלל ישכח בא"ך הזמן כי חזר
 הספר הזה ולא יתנו אמנה לדבריו כי בא"י בו כמה דברים ימכרו עדות נאמנה כאשר תראה
 ועיד עליהם הוא במקומות מפורזים מספרו. להיותם כהוקים אלל הצור. השני להיותו לזרון
 אחריו כי כמו שנמשך מנהג לבנות חרבות זכרו הבנינים ההם בשמש. קן הוא מחק החכמים
 להצר ספרים יעמדו מעמד הבנינים ההם. ותועלות אחרים ג"כ אקלר גם לשאלת האורך.
 הנה הספר הזה נקרא אללנו יוסיפון לטבה המכרת וממלא גם אלל היונים מועתק מלשונם
 הקדוש ויקראוהו יוסיפוס והעתיקו והרבין הסופר גם ממלא מועתק מעברי לרומי אלל
 צדומים ויקראוהו גוסיפוס העתיקו אליהם גרינוורין ההגמון הגדול אשר מהגמוני רומי
 ואויב גדול ליהודים בימי שנשפיתן הקיסר והנה המחבר הזה עלמו חזר לרומים ספר דברי
 ישים גדול מזה בסיפורי מלכיהם וקירותם ככתבם וכלשונם והוא הנקרא אללם גופית
 שחור הכוונה יוסיפון הגדול. והנה זה הספר הגדלם בעזרת הצור הוא היות ארך
 הנמלא אתנו היום :

ואמנם שם המחבר הזה הוא יוסף בן גוריון הקטן כאשר כתבנו. והאיש הזה היה איש מרוא
 מאוד בחכמה ובהכונה גם השם ח"ק לו יתר שאלת ויתר עוז בניה יהודה ועם כל
 גרי רומי היה לו יד ופס. האיש הזה היה גדול היחס ומגזע הכהונה. ובירושלים היו שני
 משפחות משפחה גוריון ומשפחה גוריון וגישין אבי המשפחה האחרים הים פשוטי הכהנים

הקדמה

אשר בירושלים, וגוריון אבי המשפחה השנית היה משועי יהודה והיה חכם גבור ועשיר
 איש חיל מהמתנדבים ראשונה ללחום מלחמת ה' ויהרוג באויבי עמנו הרג רבויך בס מכה
 גדולה. ויוחקן שר הפריצים נודע בשירת הרשע בחלק הששי מזה הספר הרגו ככתוב שם.
 אחרי כן השמידו הפריצים והרומיים את משפחתו לא כשאר לו שם ושארית בישראל. ואולם
 גוריון הכהן אבי המשפחה הראשונה היה לו שני בנים ושניהם היו מופלגים בחכמה. האחד
 הוא הגדול שמו יוסף בן גוריון הכהן. השני שמו בונין. וכבר נודע שלמותו ע"פ רז"ל במס'
 תענית והוא הנקרא אללס נקדימון בן גוריון גם נודע ענינו ושלמותו בחלק הששי מזה הס'
 ואמנם יוסף הכהן והוא הגדול אשר מכוונו אליו כבר נודע ענינו ושלמותו ע"פ רז"ל במדרש
 שורא ובמדרש דה"י גם מקינותיו אשר הבר נחפרסם ענינו. ואמנם כוונת הס' הזה נודעת
 ונגלית והוא להעלות על ספר מה שקרה לאבותינו בבית שני וכל המלחמות אשר נלחו ואשר
 הגדילו לעשות בכל אשר ראו. ובכנין הבית וכבודו ורוממות מלכות בית שני והכמתם. גם
 אופן השתלשלות חיך דרכו אל ההפסד ואל אכדון אשר כל זה כלל זה הפסד אשר אהנו
 בדרכו באופן משוכח ושלם שבפנים וזה בסדר נכבד מאד. וגם כי מדרכי ספרי דה"י
 להפליג בדברים לא הגיע מליחותם אל היש ולהעלות בס' תוספת בענינים גם להמליץ
 ענינים לא היו והספר הזה עם היחוד משתחף עמהם כפינו יבדל בהם בתוספת ההבדל והוא
 הבדל האמת והסקר כי הספר הזה כל דבריו נדק ואמת ועולה לא נמלא בו.
 והאמת על זה היותר קרוב אל הנבואה מכל הספרים שנכתבו אחרי כתיב הקודש
 והוא נכתב קודם המשנה והתלמוד גם כפי האמת האיש הזה היתה עליו יד ה' כח
 ביד הספר הזה וכמעט היו דבריו כדברי איש האלהים:

ואמנם תועלתו. הנה תועלתו רבים ונכבדים והם כ' מינים גם התועלות המשיגות אל
 יתר הספרים המשתחפים עמו בצוג. והתועלות אשר ייחודו. ואולם התועלות
 שישתחף בהם עם זולתו הם אלו הראשון כי ילקח ממנו דעת והשכל למה שאהנו בו. ולמה
 שנקוה כי מהעבר נקח ראייה על העתיד והנה זו היא א' מהכוונות בעלות המגיע מהזמן
 על ספר יען כי ממנו יקחו מוסר השכל אנשי זמן ההוא איש כפי מדרגתו כי אין כל הדש
 וכל מה שיצטו עמנו היה בימים שהיו לפנינו. וממנו יושב תועלת למה שאהנו בו. הב' כי
 ממנו נשכיל מקור הפסדנו חיך היה ואיך גלינו מעל אדמתנו ובזה חלק גדול מהתועלת וגם
 זו היא כוונת ספרי זכרונות האומות כי באמצעיתם יודעים מקור מחלצם וגזע מאלה
 הולדו ואיך עולטלו אל המלכות הזה גארץ הזאת והארץ הזאת לפנים למי היתה וכלה
 רבות. הר' כי האנשים הסוחרים השקועים בהללחו' הזמן ואשר לא סרו לעמי' הפנאי
 אל התור' יתענגו בקריחתו ואשר ידמוהו מס' ד"ה:

ואולם התועלות אשר ייחודו. הא' היותו חלק מה מדברי הימים כי כמו שהספר האחרון
 מכתבי הקודש הוא מגיד ספרי מלכי בית יהודה בבית ראשון. גם הרחבת קצת דרושים בלו בכתבי קודש באופן
 כולל כל מה שקרה את מלכי בית שני. גם הרחבת קצת דרושים בלו בכתבי קודש באופן
 ביותר נגלה כספור אחשורוש ודניאל וזולתם. והב' כי הספר הזה ככנין גדול באומות התוריות
 והדעות בהקפת הדברים שמאלו אבותינו בבית שני כי הם יהיוקי בידינו לעבוד את השם
 הנעבד והטרה כי הנה רוממות בית שני וכבידו היה נורא מאד וענותינו גרמו הפסדו גם
 בספר הזה ספורי פרטים ילמית בנפשותינו חזוק בעבדות האל כספור בני חנה והדומים אליו
 ובספור אחשורוש וספור דניאל. גם יראה חיוק המיפת על השגחה פרטית בחמוכאים
 בנלחין המלחמות ובטחונם בצורא והשענס על רחמיו ומופתים רבים נעשו בבית שני מורים
 על השגחה ה' בעמו גם פתרון נבואות עתידות מורות על תשובת העם. אולם הלוקחו
 הנה הוא חלק לנשה האמרים נקראו ספרים וגם ספרים שונים הם מהמקדונים ואם
 מהרומיים ואולם בהם' הששי דבר בו בחורבן בית שני באופן נפלא בו האריך כל
 סנודק והוא המאמר היותר מעולה שבמאמרי וכמעט הוא תכלית הספר ולכן שמהו
ספרן כי ראש המהשכה היא אחריה המעשה ובהתחמתו נחתם הספר הנכבד הזה
 ובהלכה לאלהי ישראל. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

מפתחות

בב ספור מלחמות אלופמר בן הנפיוכים :
בג ספור התחלת מלכות רומיים :
כד איך הפיר אלופמר הצבית בכת עם יהודה :
כה יספר בו מיתת יהודה :
כו ספור המלחמות שהיו אחרי מות יהודה :
כז ספור גדולת הורקנוס :
כח סיפור מלחמות הנפיוכים עם שמעון :
כט סיפור מה שקרה להורקנוס עם הפרושים :
ל ספור איך מלך אריסטובולוס התהה הורקנוס :
לא ענין הלכות אלכסנדר אחי אריסטובולוס אחרי מות אקיני המלך :
לב מה שקרה לקיאופקרה עם אלכסנדר :
לג ספור קצת מלחמות אלכסנדר :
לד ענין אלכסנדרה המלכה עם הפרושים :
לה סיפור מיתת אלכסנדרה וזוהמחה :
האמאר הה' והוא הם' הה' יש בו ד' פרקים :
ו יספר בו חידוש הצבית אשר חדשו שרי רומא עם יהודה פתס מות המלכה אלכסנדרה :
ז ענין הנפיוכים והצבית עם הורקנוס :
ח ענין מלחמות אריסטובולוס עם אחי המלך הורקנוס ומה שקרה להם עם פומפיוס :
ט איך נתן פומפיוס את ירושלים לרומא למס עובד ואיך הומלך את הורקנוס אחריו :
י סיפור מלחמות הורקנוס ומחלוקת שהתגברו בין הורקנוס ואלכסנדר בן אחיו :
יא סיפור מלחמת אריסטובולוס עם גבאינוס :
יב איך לקח גבאינוס את הכלים הנמצאים בבית שני :
האמאר הו' והוא הם' הו' הנקרא בירחמות ה' יש בו ג' פרקים :
יג ענין רוממות גוליאוס הקיסר ואיך מלך בחזקה ברומא :
יד ענין ממשלת בני אלופמר פסילו והורדוס והשאל הורדוס :
יז חידוש הצבית שחדש הורקנוס עם גוליוס קיסר :
יח ענין מיתת יוליאוס קיסר ומיתה איש פטר :
יט ענין המלכה אקטוביוס לקיסר ברומא תחת יוליאוס 17 :
כ ענין המלכה הנפיוכים :
כא הורקנוס 17 :
כב סיפור ענין מלכות הורדוס איך היה יאשר עשה עד מלכו בירושלים :
כג איך נצא הורקנוס המלך אחרי היותו בבג :
כד אל ירושלים ונתפסה לכספ הורדוס ולבטוף

האמאר הראשון הוא הם' הא' ובו
ה' פרקים
א מיום תולדות בני האדם איך נמשלשו עד זמן נפון אליפו :
ב ספר לפו ודבקות דניאל בצבוא ומשלי חכמים רבים :
ג קצת מלחמות המלך לאסירוס ומלכים הבאים אחריו וספור מה שקרה לדניאל עם דריוש אוהבו . ואשר בקשו שריו להמגולל עליו ולהעלה בידם מאומה כי ה' עמו וספור השמירתת עליית הבולה וכלי הקודש לירושלים וזכרון קצת מלחמות מלך כ רש :
ד יספר בו סיפור השמירתת עם מרדכי ואסתר ותפלת מרדכי ואסתר :
ה קצת מלחמות אלכסנדרוס ועם מוקדון וכבוד מנייה הכהן :
האמאר הב' והוא הם' הב' יש בו ח' פרקים
ו יספר בו ענין הולדת אלכסנדרוס מיום נאחו לאויר העולם עד יום נפיו בן ס' שנה :
ז ענין מלחמת חיו מחמש עשרה שנה עד עת שלח דריוש מלאכים אל פוליוס ומלך חסתי אלכסנדרוס :
ח יספר בו ראשית מלחמותיו אחרי מלך אלכסנדרוס עד צואו למדי :
ט יספר בו דברים נוראים שראש אלכסנדרוס במדבר הגדול מדבר הרץ מדי :
י יספר מלחמות פירוס מלך הודו עם אלכסנדרוס ודברים נוראים ראה בגלילות ההם ולאשר קרה עם המלכה קדייקי :
יב יספר מלחמות אלכסנדר עם ממלכת נפיש הנקראות אמזונס :
יג מיתת אלכסנדר איך היתה :
האמאר הג' והוא הם' הג' יש בו ד' פרקים
יד יספר בו המלכו אשר מלכו אחרי אלכסנדר :
טו ספר בו קצת מלחמות מקדוניאה והרומי' :
טז יספר בו סיפור סליקוס עם ירוש' ויהוד' :
יז סיפור חלמי המלך עם חכמי יהודה :
האמאר הד' והוא הם' הרביעי ובו י"ח פרקים
יח יספר בו ספור ראשית מלחמות הנפיוכים :
יט יספר בו איך קדשו השם שבעה אחים בני תה ואשר עבר עליהם עם הנפיוכים :
כ ספור פוליוס שר נצח הנפיוכים עם היהודים להעבירם מדתם ומלחמות התגברו בין השמיתים והנפיוכים :
כא ספור מנפיוס יוכדה ובצבואו :

מפתחות

לכסוף הדנו :

נא איך סבב הורדום מיתח כל התשמוגאים :
 נב ספור התעוררות המלחמות בארם ובפרס :
 גג סיפור ראש גדול זהיה בארץ יהודה ומלחמ' :
 גר מה שקרה להודרות עם אבוסוס הקיסר
 על אהבתו את שונאו אנפוניוס ואיך
 המית את מרימו :
 גה ענינים רבים שקרו בימי הורדום ואיך
 כנה בית המקדש לכבוד ולהשאת :
 נו סיפור חלומים שקרו להורדום עם בניו על
 מיתח אמם מרימי :
 נז החלופים שקרו בין האחים עזמם בני
 הורדום :
 נח סיפור איך היו מחייעים בני הורדום
 להרוג אביהם ונחלה הדבר :
 נט חתולות אנטיפטר ורשעו ואיך חשב
 להמית את אביו :
 ס סיפור איך יא אנטיפטר מרומי ששלח
 הורדום בעדו על אשר זמם לעשות ועיין
 החללות אנטיפטר :
 סא איך המליך הורדום את ארקילאוס בנו
 תחתיו ומה שעשה ארקילאוס אחרי מלכו :
 סב סיפור ענין פאלויני :
 טג איך מלך אנטיפטר תחת ארקילאוס
 אחרי מותו :
 סד מלחמות שנתעוררו בין היהודים והרומיים
 סה מלחמות כסתיאו הרומי עם בית יהודה :
 סו ג' מלחמות הרומיים עם יהודה :
 סז מלחמות אכפסיאנוס וסיפוס :
 סח גם כן מלחמותיהם עם הגליל ועם יהודה :
 סט איך נמשכו מלחמותיהם :
 ע איך סמך אכפסיאנוס על יורפת לבקוע
 החומות ואשר התגרו כנגדו :
 עא איך כבשו ליורפת וענין היהודים שהיו
 במערה עם יוסף הכהן :
 עב חלית מה שקרה ליהודים אשר במערה :
 עג נחתן אכפסיאנוס וט סום לתלמירה וזולתו
 עד מלחמות אכפסיאנוס במלא וסלוקי' :
 עה ספור חלוק הפריצים וענין מלחמותיהם
 מבית ומבחוץ עם אכפסיאנוס ועם יהודה :
 עז רשעה שמעון הפרץ ואת כל אשר עשה :
 עח מה הם הענינים הנעשים בארץ המתקבר
 ברומי :
 עה פה שקרה ליוסף הכהן עזמו כש' או

אכפסיאנוס אל בנו סיפוס לאלכסנדריא :
 עט איך באו גויים בנחלתו לסבת חילוק
 הפריצים והשמידם את הארץ :
 פ הקינה שקינה יוסף בן גוריון על יהודה
 וירושלים :
 פא מלחמה גדולה שנתעוררה תוך לירושלים
 בין הפריצים וצבא רומי :
 פב איך נכנס סיפוס לחוך ירושלים לסבת
 מלחמה גדולה שגפלה בין היהודים אשר
 חוך לעיר ודברים אחדים שקרו להם :
 פג איך ערה סיפוס הרשע את יסוד החומה
 הראשונה :
 פד חוכמה גדולה שהוכיח יוסף הכהן את עם
 יהודה וימרו בו ולא אבו לחוכמתו :
 פה עוד חוכמה שנית אליהם וכל זאת שמשו
 ויך לבדם :
 פו תללות בני עמינו במלחמות הללו והיוהם
 כלאן לבנה יוכל :
 פז איך ראה סיפוס להפיל כל חומות העיר
 מארבע פיאותיה ואשר התקוממו הפריצים
 נגדו וניסו את כל חילו :
 פח איך נתיען סיפוס לראות היוכל
 להתקומם נגד הפריצים :
 פט ענין השהחת הפריצים בעם הקודש
 והריגת הכהנים ובפרס אחמי הכהן
 וג' בניו :
 צ דבר יוסף הכהן עם הפריצים :
 צא העלות ותחולות שזמם סיפוס לכבוש
 את ירושלים ולהרוס חומותיה :
 צב ח כחות סיפוס אל הפריצים על רוע
 מעשיהם וקושי ערפם ולא אבו שמוע
 לעלתו :
 צג מרים שהרגה את בנה ואכלתו להפגת
 רעב :
 צד שריפת קודש הקדשים בעזמותו .
 והא חות אשר נראו בירושלים קודם
 חורבן הבית :
 צה מלחמות ס מוס עם הפריצים על אודות
 רשעתם ובלתי הנעש אליו :
 צז מה שקרה לעם ארץ הדי ארר פ עם מלך
 פרס ומדי :
 צז ענין עזמם אלעזר הכהן לשחות כל אדם אשתו
 ובניו . והקינה שקינה אלעזר על הבית
 וק נת יוסף הכהן . ופסחון נבואות מורכב על
 ב' את המשיח שיבוא במהרה בימינו אמן :